

УДК 338.48

ФОРМУВАННЯ РАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ І ЕКОНОМІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В УМОВАХ РИНКУ

Полчанінова І.І., Чернявський В.О., Дяченко Д.О.
Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова

У статті розглянуто особливості моделей двокомпонентного і полікомпонентних управління підприємствами готельного господарства. Обґрунтовано два варіанти визначення змінних організаційних і економічних параметрів функціонування готельних підприємств. Доведена придатність методу спостереження. Запропоновано методику виявлення мінливості незалежних параметрів функціонування підприємств готельного господарства. Сформовано модифіковану модель беззбитковості підприємства готельного господарства.

Ключові слова: підприємство готельного господарства, організаційні і економічні параметри функціонування, фактори невизначеності, критерій ефективності управління, модель беззбитковості.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Точність організаційних і економічних параметрів – один з чинників забезпечення ефективної роботи підприємств готельного господарства. Усереднене значення параметрів може привести до великих погіршень при плануванні і прогнозуванні виробничої діяльності підприємств готельного господарства. Отже, виявлення закономірності зміни параметрів, їх змінності необхідно завжди, наскільки це дозволяє інформативність вихідних даних.

У сучасних умовах ринкової економіки сфера формування економічних показників господарської діяльності підприємства готельного господарства визначається, з одного боку, кон'юнктурою ринку в зоні господарювання підприємств готельного господарства, а з іншого – стратегічними цілями самого підприємства. Це значно розширює діапазон економічних важелів управління, що знаходяться в розпорядженні підприємств готельного господарства, що обумовлює, природно, збільшення параметрів, ускладнення їх формування, привидиться до ускладнення управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В готельному комплексі коло питань аналітики управління та прогнозування майбутнього включає в практику роботи більше ста різних параметрів і ця їх кількість досить відносна, так як постійно виникають нові. В різних дослідженнях оцінювання та розвитку готельного господарства параметри і характеристики підбираються та характеризуються по-своєму. В класичній роботі [1] лише якості послуг наведено 16 розділів, в кожному по 10 ч 15 питань (від «якості бронювання» до «додаткових зручностей»). Всі дані вимірюються в соціологічному оцінюванні, але можуть бути доведені до рівня «параметр». С. В. Семіколенова здійснює «статистичне оцінювання стану та розвитку готельного господарства», де виділяє 30 показників, розбиваючи їх на 5 груп [2]. Хотілося би звернути увагу, що в цій роботі виділені досить важливі сучасні оцінки – регіональні показники «забезпеченості послугами готельних підприємств» та «узагальнюючий показник інвестиційної привабливості готельного господарства регіону». Г. А. Яковлев пропонує більш де-

тально приділяти увагу «системі маркетингових показників», до якої включає віддачу на участь персоналу, оцінки собівартості, ступінь завантаження, попит на послуги «еластичність», середньодобовий тариф, фінансові результати щодо надання конкретних видів послуг (всього більше 30 показників) [3]. Недоліком підходу, на наш погляд, можна вважати віддачу переваг внутрішнім характеристикам діяльності підприємства, тоді як маркетингові проблеми більш стосуються зовнішньої ситуації, в т. ч. умов конкуренції. Достатньо виважену систему показників пропонує П. Р. Пуцентайло: прибуток на одну ліжко-добу, коефіцієнт місткості основного капіталу, коефіцієнт фінансової залежності, коефіцієнт обороту запасів, доход на одну акцію [4]. Цінним в його моделюванні системи показників можна вважати поглиблений фінансовий аналіз і приведення нормативних значень відповідних показників. Х. Й. Роглев розглядає індикатори динаміки показників готельного господарства, звертаючи увагу на динаміку надання послуг, темп відновлення номерного фонду, стабільність процесу надання послуг, зміну рівня рентабельності, співставлення фактичних і необхідних обсягів інвестицій [5]. Така постановка дає якісний аналітичний матеріал для прогнозування перспектив і розробки стратегії розвитку.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Дослідження показують, що для остаточного прийняття рішення про формування раціональних організаційних і економічних параметрів функціонування підприємства готельного господарства недостатньо розрахувати тільки стандартний набір показників його економічної ефективності. Ці дані формують лише необхідну об'єктивну основу для прийняття рішення, але не враховують значення їх динамічних характеристик в умовах ринку та механізму полікомпонентного управління сучасним підприємством готельного господарства. Раціональні організаційні та економічні параметри функціонування підприємств готельного господарства можуть бути використані в якості основної характеристики суб'єктів готельного господарства.

Формулювання цілей статті. Метою роботи є формування моделі, що описує організаційні та економічні параметри функціонування під-

приємств готельного господарства з урахуванням мінливості їх динамічних характеристик.

Виклад основного матеріалу дослідження. Якісно зміною принципів управління сучасним підприємством готельного господарства є перехід від переважно двокомпонентного управління до полікомпонентного. Двокомпонентне управління підприємством господарства є спрощеною моделлю так званого «цехового» управління, коли фактори управління замикалися в двовірному просторі – «обсяг послуг – час» [6]. У цих умовах апіорі вважалося, що чим швидше будуть надані послуги, тим краще. Дана модель в даний час зберігається для окремих підрозділів готельних підприємств, що відповідають за виконання конкретної програми готельних послуг.

При цьому змінюється критерій управління, який тепер можна виразити як «обсяг готельних послуг – заданий час». Цей підхід зумовлений тим, що сфера формування економічних показників господарської діяльності (ціни реалізації готельних послуг, кількість готельних підприємств тощо) регулювалася на державному рівні.

Під критерієм ефективності управління підприємствами готельного господарства будемо розуміти ознаку (максимальний показник контрольного параметра), на підставі якого проводиться оцінка ефективності виробничо-господарської діяльності підприємства готельного господарства. Відповідно до цього двовірний простір «обсяг готельних послуг – час» доповнюється третьою координатою – вартістю. Управління стає полікомпонентним, більш складним, але і більш об'єктивним, так як критерії управління піднімаються з площини виробничої сфери в простір економічний. У зв'язку з цим процес управління характеризується організаційними та економічними параметрами, які входять в основні математичні моделі процесів формування готельних послуг і технічних процесів, пов'язаних зі станом готельної пропозиції.

Вихідними даними для визначення параметрів служать математична модель, що описує досліджувані процеси в діяльності підприємств готельного господарства, і значення їх динамічних характеристик (ступінь постачання людськими і матеріальними ресурсами, інвестиційна діяльність, гарантії фінансування, надійність засобів обслуговування діяльності та автоматизації виробничих процесів тощо).

Визначення параметрів управління підприємством готельного господарства в окремих похідних (математична модель формування параметрів готельних послуг) відноситься до завдань ідентифікації у вузькому сенсі [7]. Нами використаний інтегральний алгоритм [8].

Успішне застосування в практиці організаційних рішень при формуванні готельних послуг дозволяє вважати цей метод одним з найбільш перспективних, особливо для визначення економічних параметрів та інтерпретації режимних спостережень.

На сучасному рівні ринкових взаємин можливі два варіанти визначення змінних параметрів.

Перший – шуканий параметр представляється у вигляді полінома. Наприклад, параметр $a(x)$ рівняння:

$$\frac{d}{dx} \left(a(x) \frac{dH}{dx} \right) = \frac{dH}{dx} \quad (1)$$

визначається у вигляді

$$a(x) = a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_nx^n :$$

$$a_0 \frac{d^2H}{dx^2} + a_1 \left(\frac{dH}{dx} + x \frac{d^2H}{dx^2} \right) + \dots + a_n \left(nx^{n-1} \frac{dH}{dx} + x^n \frac{d^2H}{dx^2} \right) = \frac{dH}{dx} \quad (2)$$

а завдання визначення змінного параметра $a(x)$ моделі (1) замінюється добре вивченим завданням визначення постійних параметрів $a_0, a_1, \dots, a_n$ моделі (2). Другий – назовемо його методом спостереження – полягає у визначенні усередненого параметра на зміщується відрізу.

Проілюструємо це графічно (рис. 1).

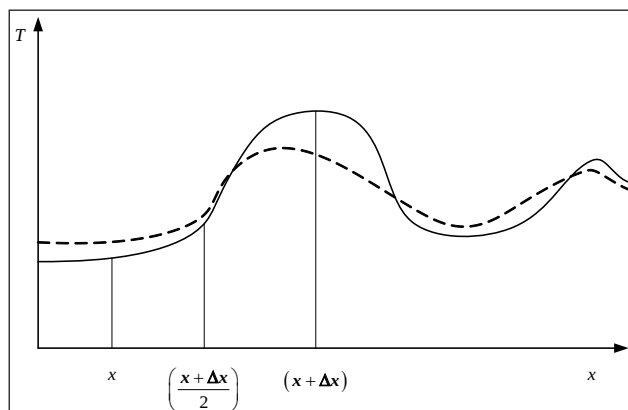

Рис. 1. Визначення змінного параметра методом стеження: 1 – вихідна залежність параметра $T(x)$; 2 – отримана методом спостереження залежність $T_1(x)$

Джерело: (розроблено авторами за даними [9])

Нехай зміна організаційно-технологічного процесу з формування параметрів готельних послуг описується функцією $T(x)$, якій при певних граничних умовах відповідає простір інноваційного стану в сфері гостинності.

На відрізку $(x, x + \Delta x)$ визначається постійне значення параметра T , яке відноситься до середини цього відрізка, тобто до точки $\left(\frac{x + \Delta x}{2} \right)$. При

безперервному русі відрізка уздовж осі x вийде крива $T_1(x)$, яка відновлює реальну мінливість $T(x)$ тим точніше, чим менше довжина Δx відрізка спостереження $(x + \Delta x)$.

Оскільки зазвичай реальна мінливість параметрів в економічних розрахунках не може бути добре наближена полиномами невисоких порядків, метод спостереження є доцільним. На його користь свідчить той факт, що визначення параметра у вигляді полінома є способом його осереднення по всій області, що вивчається, що суперечить завданню детального дослідження мінливості. Методом спостереження досягається об'єктивна відповідність деталістості виявлення мінливості параметрів вихідної інформації.

Метод перевіряється серією експериментів по визначенню гладких і кусочно-постійних параметрів [9]. Ці два випадки досить добре характеризують весь спектр мінливості параметрів склад-

ників готельної діяльності. Для дослідження було обрано найпростіша одновимірна модель:

$$a(x) \frac{d^2 H}{dx^2} = \frac{dH}{dt} \quad (3)$$

із змінним по просторовій змінній коефіцієнтом. В першому випадку:

$$a(x) = x^2 \quad (4)$$

у другому:

$$a(x) = \begin{cases} a_1, & 0 \leq x \leq L \\ a_2, & L \leq x \leq 2L \end{cases} \quad (5)$$

В якості вихідних даних використані рішення крайових задач. Для моделі (3) з параметром (4) за умов $H(0,t) = 0$, $y(x,0) = x^2$ рішення має вигляд:

$$H(x,t) = x^2 e^{2t} \quad (6)$$

Для моделі (5) з параметром (4) за умови, що в точці L_1 знаходиться одиничне джерело ($L_1 > L_2$), точне рішення має вигляд (7).

$$H(x,t) = \begin{cases} \frac{a}{\sqrt{\pi a_1 a_2} (\sqrt{a_1} + \sqrt{a_2})} \exp \left[-\frac{(x - L - L_1 \sqrt{\frac{a_1}{a_2}})^2}{4a_1 t} \right], & 0 \leq x \leq L; \\ \frac{1}{2\sqrt{\pi a_2} t} \exp \left[-\frac{(x - L - L_1)^2}{4a_1 t} \right] + \frac{\sqrt{a_1} - \sqrt{a_2}}{\sqrt{a_1} + \sqrt{a_2}} \left[-\frac{(x - L - L_1)^2}{4a_1 t} \right], & L \leq x \leq 2L. \end{cases} \quad (7)$$

Цей випадок може, наприклад, відповідати проектуванню або реконструкції готельних об'єктів в нерівномірних, з точки зору економічних параметрів, умов, закладених в генеральних планах розвитку певних територій.

Рішення (6) і (7) використовували як вихідні дані для визначення параметра $a(x)$ моделі (1). Розрахунки, проведені для різної довжини відрізків стеження (рис. 2 та 3), показують результативність методу як для гладких, так і для кусково-постійних параметрів.

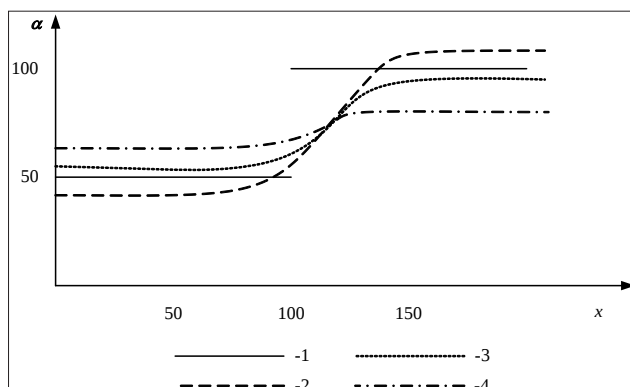

Рис. 2. Результати визначення кусочно-постійного параметру для різних довжин відрізків:
1 – вихідна залежність параметра від L ;
2 – $\Delta x = 20$; 3 – $\Delta x = 100$; 4 – $\Delta x = 150$

Джерело: (розроблено авторами за даними [9])

Для застосування методу спостереження треба з'ясувати наступне:

- 1) чи можливо визначення змінних параметрів за експериментальними даними (тобто в умовах перешкод);
- 2) як оцінювати достовірність визначення параметрів натурних об'єктів;
- 3) як вибирати довжину відрізка стеження.

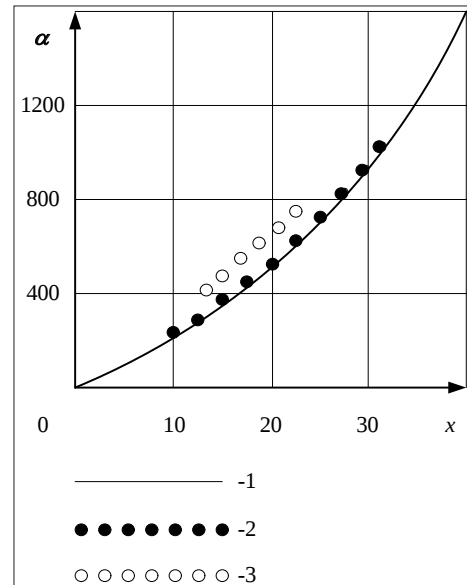

Рис. 3. Результати визначення параметра для різних довжин відрізків стеження:
1 – вихідна залежність параметра від x ;
2 – $\Delta x = 20$; 3 – $\Delta x = 30$

Джерело: (розроблено авторами за даними [9])

Для вирішення цих питань в якості вихідних даних для визначення параметрів використовували [10] зашумлені рішення прямих задач:

$$\tilde{H}(x,t) = H(x,t) + N(x,t) \quad (8)$$

де $H(x,t)$ – точне рішення (...) або (...); $N(x,t)$ – випадкова функція, шум;

(x,t) – імітація експериментальних завдань.

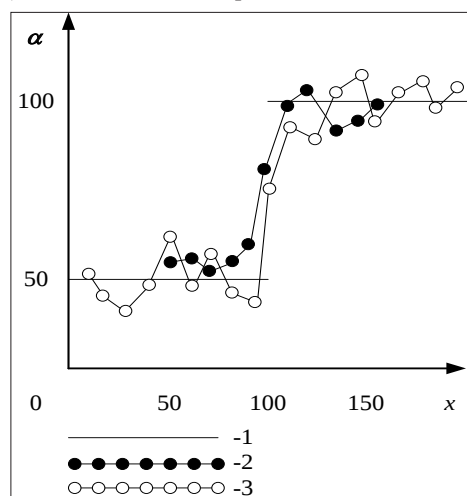

Рис. 4. Результати визначення кусочно-постійного параметру по зашумленим вихідним даним для різних довжин відрізків стеження (Δx):
1 – вихідна залежність параметра від L ;
2 – $\Delta x = 100$; 3 – $\Delta x = 20$

Джерело: (розроблено авторами за даними [10])

При різній інтенсивності шуму (дисперсії) $H(x,t)$ для різних довжин відрізків стеження за $\bar{H}(x,t)$ визначали змінні параметри.

Відповідність розрахованих і вихідних параметрів при зашумленості, що близька за своїми характеристиками до можливої в реальних даних (рис. 4 та рис. 5), доводить придатність методу спостереження для визначення змінних економічних параметрів підприємства готельного господарства. Оскільки цей метод є прямим узагальненням методів визначення постійних параметрів, для нього справедливі всі їх властивості.

Для оцінки достовірності визначення змінних параметрів можуть бути використані методики, наведені в [11]. За експериментальними даними, наприклад за інтенсивністю реалізації ресурсів $H(x,t)$, накладення шуму моделює випадкове положення істинної кривої формування процесу надання готельних послуг підприємством готельного господарства $H(x,t)$:

$$\bar{H}(x,t) = H(x,t) + N(x,t) \quad (9)$$

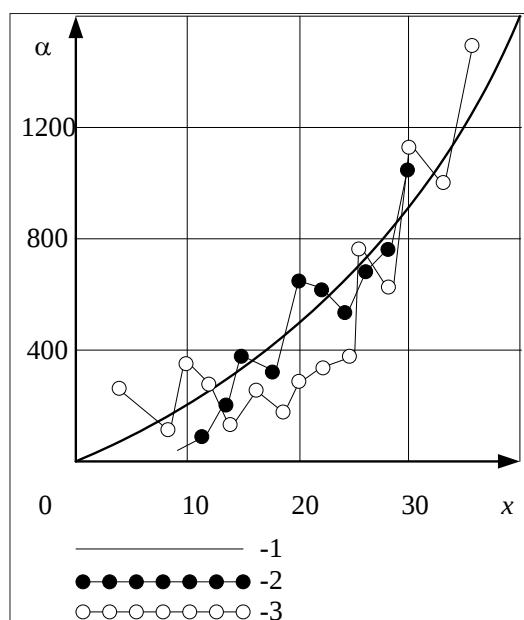

Рис. 5. Результати визначення параметра по зашумленим вихідним даним для різних довжин відрізків стеження (Δx): 1 – вихідна залежність параметра від x ; 2 – $\Delta x = 20$; 3 – $\Delta x = 30$.

Джерело: (розроблено авторами за даними [10])

Зіставлення для кожного положення відрізка стеження середнього значення і стандарту параметра, визначеного за $\bar{H}(x,t)$, зі значенням параметра, визначеного за $H(x,t)$, дозволяє оцінити достовірність останнього.

Під довжиною (інформативною) відрізка стеження в разі нерівномірного розподілу інформації будемо мати на увазі число експериментальних точок (наприклад, кількість додаткових послуг, які надає підприємство готельного господарства). Зменшення довжини відрізка спостереження має два наслідки. З одного боку, збільшується детальність визначення змінного параметра, з іншого, – при наявності шуму у вихідних даних зменшується вірогідність визначення параметра на кожному відрізку, так як при порушенні об-

сягу вихідної інформації погіршується згладжування перешкод. Отже, довжина відрізка стеження повинна бути найменшою з допускаяють необхідну достовірність визначення параметрів. Зауважимо, що найменше число точок на відрізку спостереження, необхідне для визначення значення параметра, – 3 [10].

Приклад вибору довжини відрізка стеження. Нехай потрібно визначити параметр $a(x)$ моделі (1) за експериментальними значеннями:

$$H(x_j, t_j) = H_{ij}, \quad i = 1, 2, \dots, n; \quad j = 1, 2, \dots, m \quad (10)$$

де n – кількість об'єктів готельного господарства, що аналізується;

m – число параметрів аналізу по кожному з них.

Відомо, що похибка визначення $H_{ij} - \delta_{ij}$ визначена нормально з математичним очікуванням $M = 0$ і стандартом δ . Моделюємо випадкові «справжні» значення:

$$\bar{H}_{ij}^k = H_{ij} + \delta_{ij}^k, \quad (11)$$

де $k = 1, 2, \dots, l$ – номер реалізації випадкових величин.

Спочатку параметр визначаємо в припущенні його сталості на всьому відрізку $[x_1, x_n]$ і оцінюємо достовірність його значення. Потім параметр визначаємо на відрізках $[x_1, x_{n-1}]$ і $[x_2, x_n]$. Таким чином, знаходимо значення параметра в двох точках: $\frac{1}{2}[x_{n-1} + x_1]$ і $[x_n, x_2]$. На k -му кроці визначаємо k значень параметра, відповідних до відрізках $[x_1, x_{n-k+1}], \dots, [x_k, x_n]$. Ці значення відносяться до точок $\frac{1}{2}[x_{n-k+1}, x_1], \dots, \frac{1}{2}[x_k, x_n]$. Оцінюємо їх достовірність. І так продовжуємо до тих пір, поки оцінка достовірності обчислених значень параметра не перестане задовольняти вимогам точності визначення параметра. Таким чином, досягається визначення змінного параметра з детальністю, що допускається рівнем інформативності вихідних даних при заданій точності.

Викладена методика дозволяє виявляти мінливість будь-яких незалежних параметрів, що характеризують діяльність підприємства готельного господарства, особливо асортиментну та інвестиційну. При визначенні мінливості параметра по змінним фіксуються значення $n-1$ змінної, а мінливість визначається по залишилися. І так для кожної з змінних.

Незважаючи на достатню наочність, цей метод має істотний недолік, обумовлений тим, що аналізується тільки один часовий підхід, який не дозволяє інтерпретувати результати аналізу на весь період життєвого циклу функціонування готельного підприємства. Тому даний період найбільш прийнятний для аналізу процесів, що відбуваються на підприємстві готельного господарства, в тимчасовому перебігу, відповідному очікуваному періоду окупності інвестиційних витрат певного проекту.

Для більш повного вирішення поставленого завдання розглянемо модифіковану модель, що дозволяє визначити межі ймовірної зони обсягів надання готельних послуг, при яких забезпечу-

ється компенсація понесених витрат отриманих від реалізації виручкою. При побудові моделі необхідно враховувати фактори невизначеності, обумовлені можливими змінами цін на пропозицію на готельному ринку. Діапазон цін позначений, з одного боку, оптимістичним рівнем – для виручки це найбільш ймовірна ціна реалізації готельних послуг, а для другої – мінімальна, а з іншого, – песимістичним рівнем, обумовленим несприятливим збігом цін (мінімальні ціни реалізації та максимальні ціни параметрів готельної послуги). Як впливає з розглянутого раніше, зі збільшенням прогнозного періоду надійність результатів знижується, що проявляється в збільшенні значенні дисперсії, тому ймовірні значення виручки і витрат описується ймовірнісною функцією (рис. 6) [12].

При такому підході доречно говорити про точку беззбитковості (A) в ймовірнісній зоні обсягів реалізації (готельного продукту (послуг), в межах якої ($V_2 - V_1$) з різним ступенем ймовірності виконуються наступні умови. Від 0 до точки A_1 (рис. 6), утвореної перетином B_0 й 3_0 , знаходиться зона гарантованих збитків, так як навіть при найсприятливішому збігу обставин витрати перевершують суми надходжень. Зворотна ситуація має місце для зони правіше точки V_1 в межах якої підприємство має гарантований прибуток, оскільки

ки навіть при найнесприятливіших обставин суми надходжень перевершують витрати. У проміжку між точками V_1 й V_2 , як видно з рис. 6, виділені чотири проміжні зони, яким відповідає різне значення ймовірності того, що умова беззбитковості в їх межах буде виконуватися.

Висновки з даного дослідження. Розглянуте різноманіття методів оцінки організаційних і економічних параметрів функціонування готельних підприємств не дозволяє, в кінці кінців, провести їх ранжування за значимістю або пріоритету використання. У кожному конкретному випадку необхідно виходити з реальної ситуації, обсягу, виду вихідної інформації і цілей проведеного аналізу. Тому кожен з методів хороший, коли він застосовується в найбільш сприятливих для себе умовах.

В результаті виконання досліджень встановлено, що процес формування змінних організаційних і економічних параметрів діяльності підприємства готельного господарства в ринкових умовах повинен базуватися на комплексному підході опису систем готельного підприємства в цілому і по підсистемах окремо. На підставі аналітичного підходу створена комплексна модель до визначення зони беззбитковості (рентабельності) підприємства готельного господарства, яка адекватно відображає реальні процеси діяльності готельного підприємств.

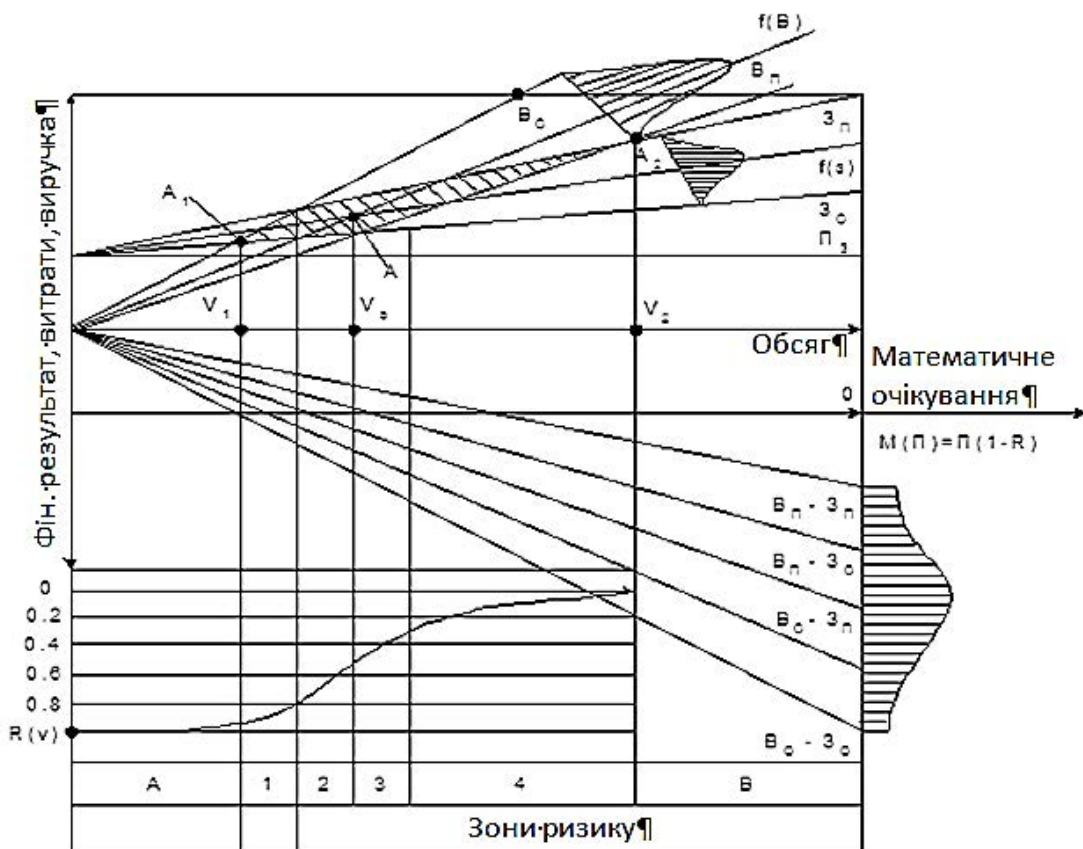

Рис. 6. Комплексна модель до визначення зони беззбитковості (рентабельності) підприємства готельного господарства

Джерело: (розроблено авторами за даними [12])

Список літератури:

1. Готельне господарство: основні показники, оцінка якості послуг: навчальний посібник / укл.: В. К. Федорченко, І. М. Мініч. – К.: Київський ін-т туризму, економіки і права, 1999. – 76 с.
2. Семіколенова С. В. Статистичне оцінювання стану та розвитку готельного господарства: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.10 / С. В. Семіколенова; Держ. вищ. навч. закл. «Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана». – К.: КНЕУ, 2008. – 20 с.
3. Яковлев Г. А. Экономика гостиничного хозяйства: Учебное пособие / Г. А. Яковлев. – М.: Изд-во РДЛ, 2005. – 224 с.
4. Пуцентейло П. Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємництва: Навчальний посібник / П. Р. Пуцентейло. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 344 с.
5. Роглев Х. Й. Основи готельного менеджменту. Навчальний посібник / Х. Й. Роглев. – К.: Кондор, 2005. – 408 с.
6. Фролова И. В. Поликомпонентное управление региональной экономикой: теория, методология, инструментарий: диссертация ... доктора экономических наук: 08.00.05 / Фролова И. В.; [Северо-Осетинский государственный университет им. Коста Левановича Хетагурова]. – Владикавказ, 2014. – 326 с.
7. Самсонов В. В. Нариси з теорії ідентифікації [Текст]: монографія / В. В. Самсонов, А. М. Сільвестров. – К.: НУХТ, 2012. – 222 с.
8. Томашевський В. М. Моделювання систем. – Київ: Видавнича група ВНУ, 2005. – 352 с.
9. Дорофеюк Ю. А. Структурная идентификация сложных объектов управления на базе методов кусочной аппроксимации / Ю. А. Дорофеюк // Управление большими системами. – М.: ИПУ РАН, 2010. – № 30. – С. 79-88.
10. Тарасенко Ф. П. Прикладной системный анализ: учебное пособие / Ф. П. Тарасенко. – М.: КНОРУС, 2010. – 224 с.
11. Шигун М. М. Моделювання як метод наукових досліджень та інші методи пізнання дійсності / М. М. Шигун // Міжнародний збірник наукових праць. Випуск 3(9). – С. 203-214.
12. Букетов А. В. Ідентифікація і моделювання технологічних об'єктів та систем: навчальний посібник / Букетов А.В. – Тернопіль: СМП «Тайп». – 2009. – 260 с.

Полчанинова І.Л., Чернявський В.О., Дяченко Д.А.

Харьковский национальный университет городского хозяйства
имени А.Н. Бекетова

ФОРМИРОВАНИЕ РАЦИОНАЛЬНЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ И ЭКОНОМИЧЕСКИХ ПАРАМЕТРОВ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ ГОСТИНИЧНОГО ХОЗЯЙСТВА В УСЛОВИЯХ РЫНКА

Аннотация

В статье рассмотрены особенности моделей двухкомпонентного и поликомпонентных управления предприятиями гостиничного хозяйства. Обоснованно два варианта определения переменных организационных и экономических параметров функционирования гостиничных предприятий. Доказана пригодность метода наблюдения. Предложена методика выявления изменчивости независимых параметров функционирования предприятий гостиничного хозяйства. Сформирована модифицированная модель безубыточности предприятия гостиничного хозяйства.

Ключевые слова: предприятие гостиничного хозяйства, организационные и экономические параметры функционирования, факторы неопределенности, критерий эффективности управления, модель безубыточности.

Polchaninova I.L., Chernyavsky V.O., Dyachenko D.A.

O.M. Beketov National University of Urban Economy

FORMATION OF RATIONAL ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC PARAMETERS OF THE FUNCTIONING OF THE HOTEL ENTERPRISES IN THE MARKET CONDITIONS

Summary

The article deals with the features of models of two-component and multi-component management of enterprises of the hotel industry. Two variants of definition of variables of organizational and economic parameters of functioning of hotel enterprises are substantiated. The suitability of the method of observation has been proved. The method of revealing of variability of independent parameters of functioning of hotel enterprises is offered. A modified break-even model of the hotel industry has been formed.

Keywords: hotel enterprise, organizational and economic parameters of functioning, factors of uncertainty, criterion of efficiency of management, model of break-even.